

Lluís Bassat va començar a comprar l'obra d'artistes contemporanis els anys 70 i ha arribat a crear una col·lecció de més de 1.300 peces.

Lluís Bassat fa justícia a l'art català contemporani

L'eclèctica col·lecció d'art català contemporani creada pel publicista Lluís Bassat passarà de privada a pública. L'Ajuntament de Mataró ha acceptat d'acollir-la, i de convertir-la en exposició permanent d'un nou museu. Aplega més de 1.300 obres, entre escultures, pintures i dibuixos.

“Es tracta d'un projecte en què he posat una gran il·lusió”, ens diu Lluís Bassat. Gràcies a la passió del publicista pels artistes contemporanis, el país podrà disposar d'un museu que farà justícia a l'art català de la segona meitat del segle XX, sense sectarismes. La seu, Mataró.

“És la mateixa il·lusió –ens diu– amb què he intentat, al llarg de tota la meua vida professional, d'ajudar a vendre els productes dels meus

clients, no tan sols a escala nacional, sinó també internacional. Estic plenament convençut que l'art contemporani català està al mateix nivell que el millor art contemporani internacional, però que, malauradament, no té ni de bon tros la mateixa difusió que l'art contemporani nord-americà, anglès o, més recentment, el xinès. Per aquesta raó vaig acceptar la proposta de l'alcalde de Mataró, Joan Antoni Baron, de crear en aquesta ciutat un Museu d'Art Contemporani a partir de la

col·lecció que des dels anys 70, i juntament amb la Carmen, la meua dona, hem anat configurant.”

Lluís Bassat ha trobat a la capital del Maresme l'espai adient per a aixoplugar la seva impressionant col·lecció. Consta d'un total de 1.352 peces. 182 són escultures, 818 pintures i la resta, dibuixos. Pertanyen a la Fundació Carmen i Lluís Bassat i han estat catalogades per Núria Poch, directora i conservadora de la fundació.

“El MNAC, amb un extraordinari romànic, un bon gòtic i un meravellós modernisme –ens diu Bassat– s'acaba a la guerra civil i el Macba mostra l'obra d'autors de rabiosa actualitat de pràcticament tot el món. De manera que els artistes contemporanis catalans, o tenen el seu propi museu, com ara Dalí, Miró o Tàpies, o queden apartats del gran públic. I és una autèntica pena que artistes del nivell d'Hernández Pijuan, Ràfols-Casamada, Marcel Martí, o de la generació següent, com ara Viladecans, Artigau, Serra de Rivera, Miquel Vilà, Arranz-Bravo, Boix, Heras, Armengol, Valdés, Bartolozzi –finat recentment–, Gerard Sala, etc., no disposin d'un lloc on exposar de forma permanent la seva obra al món.”

Bassat se sent molt feliç, “ara que m'he retirat de la publicitat, de poder continuar treballant, en aquest cas per a la promoció de l'art d'aquests extraordinaris artistes”.

L'emplaçament escollit per al museu ha estat la farinera Ylla i Aliberch. La fàbrica va ser construïda l'any 1948 per l'arquitecte Lluís Gallifa. L'exterior de l'edifici és postnovecentista i l'interior és expressionista.

En la conversió de la nau en museu hi treballa l'estudi d'arquitectura B720, format per Fermín Vázquez, Anna Bassat, filla del publicista, i Adriana Plasencia. En aquests moments n'elaboren l'avantprojecte. Les obres podrien quedar enllestides a final del 2010 o bé el 2011.

La Nau Gaudí, per començar. Però abans, i ja aquests mesos vinents, el museu disposarà d'una subseu, més petita, que podrà acollir exposicions temporals. És un espai noble i de luxe, la Nau Gaudí, construïda el 1881 i considerada l'obra zero de l'arquitecte de Reus.

La nau era l'edifici d'emblanquiment de cotó, operació que requeria un espai diàfan i de baix cost. Sota aquesta premissa Gaudí projecta la construcció amb dotze arcs parabòlics —que permeten una nau sense columnes i un gran aprofitament de l'espai—, fets amb fusta. Més endavant, els arcs parabòlics són un element que inclou sovint a moltes de les seves obres més reconegudes.

L'any 2008 l'Ajuntament va procedir a restaurar la nau, sota la direcció de Manuel Brullet, i ara es pot contemplar tal com va ser projectada. La nau és un espai diàfan, sense columnes, amb les parets de maó i una coberta de teules ceràmiques sostinguda per mitjà d'arcs parabòlics de fusta. A la nova plaça que s'ha obert al voltant es pot contemplar la vella xemeneia i una curiosa construcció cilíndrica on hi havia els lavabos. Lluís Bassat voldria instal·lar una escultura d'Andreu Alfaro a la plaça i ha fet saber a l'artista la seva intenció.

L'ajuntament ja ha formalitzat l'aprovació inicial de la creació, la constitució i els estatuts del Consorci Museu d'Art Contemporani de Mataró, l'organisme que gestionarà el museu. Constitueixen el consorci les dues entitats fundadores, és a dir, l'Ajuntament de Mataró i la Fundació Carmen i Lluís Bassat, però es pot ampliar amb més entitats públiques o privades.

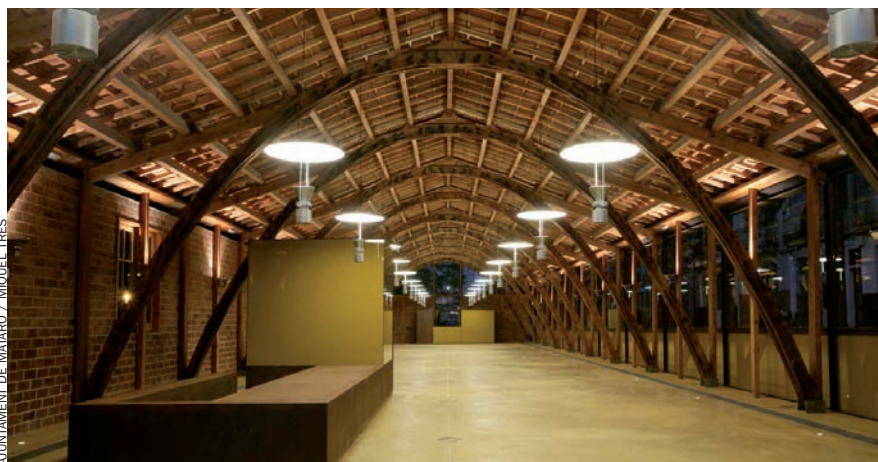
El consorci gestionarà el museu com a institució dedicada a l'exhibició de la col·lecció d'art Lluís Bassat, i també a l'adquisició, la conservació, l'estudi, l'exposició i la interpretació educativa d'obres d'art contemporani, amb una atenció especial per l'obra dels artistes catalans o relacionats amb Mataró, el Maresme i Catalunya. Un segon objectiu serà la creació i incorporació dels fons bibliogràfics i documentals que facilitin el coneixement i la difusió de l'art contemporani.

Finalment, la programació d'activitats del museu es farà sota una directriu doble. D'una banda, tindrà en compte que ha de ser un espai per a gaudir de l'art contemporani en les seves diverses manifestacions, però, al mateix temps, que ha de ser un espai per a la formació i l'educació de

EL TEMPS

Aquesta obra de Guinovart forma part de la Fundació Carmen i Lluís Bassat. Podrà ser contemplada al Museu d'Art Contemporani Català, de Mataró.

AJUNTAMENT DE MATARÓ / MIQUEL TRES

L'espectacular Nau Gaudí de Mataró, considerada l'obra zero de l'arquitecte de Reus, va ser restaurada l'any passat. Serà la seu complementària del Museu.

la sensibilitat i l'esperit crític de les persones.

Bassat havia pensat d'instal·lar el museu a Barcelona. Però la Generalitat i la Diputació de Barcelona van dir-li que hi col·laborarien sempre que s'instal·lés fora de la capital. El Maresme, va veure tothom, podria ser la comarca més adient. Serviria per a reforçar la ruta artística que ha acabat cristal·litzant

entre Figueres, amb el Museu Dalí, i Barcelona, ruta que ja compta amb la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i els diversos museus de Girona, com el de Caixa de Girona - Fontana d'Or, i de la qual també formarà part el museu que la Fundació Thyssen obrirà a Sant Feliu de Guíxols.

Feliu Vila